

re, majorem calefaciendi vim habet? Con. I. sio est absurda. An igitur major? non sanè, quam experientia quotidiana comprobatur abundè. E. minor, quæ supponit solem esse igneum.

§. 7. Motum harum macularum quod concernit, advertendum, illos moveri quidem, sed non per se & motu proprio, sed per accidens, ad motum videlicet Solis, quocum unâ moventur. Sunt nempè partes Solis, cum verò partes moventur ad motum totius homogenei, in confesso quoque est, maculas illas simul ad motum Solis moveri. Imò si motu proprio moverentur, & quod *Schottus* vult, extra Solis corpus pervenire possent; sequeretur, aliquando illas maculas à Solaribus radiis illuminari. Habebimus hoc modo nova Phænomena, ad nimium cælestes Irides, variis coloribus coruscantes. Imò illæ maculæ crescent extra Solem constitutæ aliquando lumine, si materiæ, sint tenacis, aut compactæ, quod ait *Hevelius*, aliquando decrescunt, non secus ac in Lunâ observamus. Manet igitur, (cum hæc experientiæ reclamant,) illas moveri tantum motu Solis. Affingit quidem illis sæpius jã laudatus triplicem motum. Primus est (ut ipse vult] motus generationis & corruptionis, secundus rarefactionis & condensationis, tertius est localis; quem iterum statuit triplicem: Primus peragitur motu Solis diurno. Secundus, sit, per motum ascensionis & descensionis quotidiane. Tertius, inquit, est proprius & naturalis macularum, qui semper incipit in parte orientali & in occidentali desinit. quem intra 12, 13. aut ad summum 14. dies perficiunt, prout majorem l. minorem obtinent latitudinem. Sed graviter in his hallucinatur ut enim taceam, non esse generationem & corruptionem rarefactionem & condensationem veros motus localis species; supra ostensum est, non dari easd. in corporibus cælestibus. Deindè in illo quoq; errat, quod proprium & naturale motum maculis attribuit, illumq; distinctum à motu corporis solaris numerat. Contra quæ ita arguemur: Quicquid peculiarem à Sole (circa Solem n. supponitur fieri) motum habet, id aliquando extra discum Solis appareat necesse est.